

PRZYTARCIE (1) *sb n*

N sg przyt(a)rcié.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Potarcie, starcie: Attritus – Wibieganię, Przitarcię. Plinius libro 9. capite 45: Contactos pisces, attrituque petrae scalpentis pruritum, invadit. Calep 111b.

Cf PRZYTRZEĆ

AĆ